І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740
Тел. в Ню Йорку: BArcly 7-4125

РІК LXVI. Ч. 35. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 20-го ЛЮТОГО 1959 6 ЦЕНТІВ — 6 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, FEBRUARY 20, 1959 No. 35. VOL. LXVI.

АЙЗЕНГАВЕР ПРОТИ ДАЛЬШОЇ ВИПЛАТИ ДОДАТКОВИХ ДОПОМОГ БЕЗРОБІТНИМ

ВІДБУВШИ ПРЕСОВУ КОНФЕРЕНЦІЮ, ПРЕЗИДЕНТ ВИЇХАВ ДО МЕХІКО У ВІДВІДИНИ ДО МЕХІКАНСЬКОГО ПРЕЗИДЕНТА АДОЛЬФА ЛЬОПЕЗА МАТЕОСА

Вашингтон. — Під час пресової конференції, відбутої в Білому Домі в середу дня 18 лютого ц. р., през. Айзенгавер підтвердив свою рішеність дотримуватися започаткованих урядом заходів і напрямних у господарській ділянці, зокрема добиватися бюджетової рівноваги не тільки в найближчому році, але і в наступних роках. На думку Президента, збалянсований бюджет є доброю річчю і немає ніяких підстав думати, що можуть заіснувати якісь спеціяльні умовини, що вимагатимуть відходу від запроєктованої урядом ощадностевої бюджетової політики. Водночас із цим през. Айзенгавер висловив свій погляд, що було б краще встановляти бюджет не на протяг одного року, але — так як це є в індустрії — щонайменше на п'ять літ, бо тоді можна б вести більш плянову і консеквентну господарську політику. Обстоюючи конечність збалянсованого бюджету, Президент висловився разом з тим дуже рішуче проти продовжування програми виплачування додаткових допомог безробітним, що була прийнята минулого року в час господарської затримки і важність якої кінчається з днем 1 квітня ц. р. Тепер, коли в господарстві наступила видатна поправа і коли в цьому напрямі виявляються тенденції до дальшого покращання, було б цілком непотрібною річчю продовжувати програму виплачування додаткових допомог безробітним, реалізацію якої започатковано внаслідок господарської кризи. Вважаючи факт збільшення безробіття під сучасну пору тільки переходовим явищем, през. Айзенгавер висловився рішуче проти плянів світу праці започаткувати „марш безробітних на Вашингтон", що з ними виступили деякі провідники робітничих спілок під час останніх нарад, відбутих у „соняшному Порто Ріко". Згідно з цими плянами, метою такого „маршу на Вашингтон" було б продовження федеральної підтримки для безробітних. У дальших відповідях журналістам Президент торкнувся ще теж і справи т. зв. робітничого законодавства, зокрема обмеження деяких форм робітничого пікетування і бойкоту. Сповістив теж Президент, що йому нічого невідомо про те, щоб секретар оборони Ніл МекЕлрой, який з відданням і посвятою виконує свої обов'язки, хотів відійти із свого становища. Після відбуття пресової конференції, през. Айзенгавер ще цього самого дня відлетів до Тексасу і звідти до Акапулько в Мехіко, де він має відбути зустріч з мехіканським президентом Адольфом Льопезом Матеосом.

Особисті прибутки американців дійшли в січні до $ 362 більйонів

Вашингтон. — Департамент торгівлі повідомляє, що особисті прибутки всіх американських громадян в січні ц. р. дійшли до нового рекорду і становили 362,300,000,000 дол. Попередній рекорд був у листопаді 1958 року — 360,700-000,000 долярів. Тільки прибутки американських Фармерів зменшилися в січні ц. р. на 300,000,000 дол. і становили у річному відношенні 17,-200, 000,000 долярів, але ця сума була ще на один більйон більша, як в минулому році. Недавно Рада Федеральної Резерви повідомляла про рекордове збільшення промислової продукції до 143% в порівнянні з пересічною продукцією в 1947 - 1949 роках.

МекКон гостро виступив проти демократів на спільній атомовій комісії

Вашингтон. — Голова Атомової Комісії Джан Мек Кон гостро заатакував демократів під час зізнань на Спільній Конгресовій Комісії і тим способом перервав той спокій, який панував між обома комісіями від того часу, коли адмірал Луїс Л. Стравс перестав бути головою Атомової Комісії. МекКон з обуренням говорив про те, що деякі демократичні члени Конгресової Комісії атомової енергії виступають проти урядових проєктів, не знаючи навіть, як ті проєкти звучать. МекКон мав на думці конгресмена з Каліфорнії Чета Голіфілда, який в летючці назвав урядовий проєкт „недостатнім" і „жалюгідно малим", хоч представник уряду, це значить МекКон, ще не скінчив своїх зізнань. Вимахуючи цією летючкою вбік конгресмена Голіфілда, МекКон казав: „Я не знаю, нащо я є тут. Я не знаю, нащо мене кличуть на зізнання". МекКон казав, що члени Комісії повинні його вислухати, коли його запросили до себе. На те відповів конгресмен Голіфілд так: „Якщо вам загаряче, то не входіть до кухні". Демократи хотіли б ширшого проєкту в справі будови атомових електрівень в порівнянні з урядовим пляном.

ГЕН. МАРШАЛЛ ЗАХВОРІВ ДРУГИЙ РАЗ НА ПАРАЛІЧ

Форт Брегг, Північна Каролайна. — Генерал армії Джордж С. Маршалл 18-го лютого захворів другий раз на параліч. Перший параліч дістав був генерал 15-го січня і тому лікарі побоюються за здоров'я 78-річного генерала колишнього державного секретаря. В бюлетені говориться про те, що покищо не є спаралізовані жадні частини тіла, але пацієнт не може проковтувати харчів і має дуже слабий зір. В бюлетені говориться про „легке запалення", і стан його здоров'я є „дуже серйозний".

В АМЕРИЦІ

● **До Оклагома Ситі** прибули новоженці, щоб провести там свій медовий місяць: Лотті Л. Гавл, яка має 86 років і вдовувала від 1934 року, і Едвард Гавл, який має 34 роки. Вона є власницею готелю, а він — кав'ярні.

● **У провінції Матукана,** в Перу, внаслідок повені згинуло 20 осіб. Доля 30 осіб ще невідома; можливо, що й вони згинули у водах ріки Рімак.

● **Адвокат** відвідав банкового злодія Віллі Суттона, який працює тепер у тюремній пральні в Аттиці, Н. Й., як в'язень ч. 12168, дістаючи за це по 10 центів денно. Суттон гордо заявив, що ніколи не складав фальшивих зізнань під присягою, і признався, що за своє життя вкрав із банків коло двох мільйонів долярів. Він запевняв, що не знає, хто вбив Шустера в Брукліні, який видав його поліції, коли він втік із тюрми.

● **Шофер** шкільного автобуса Джессі Осборн з Аппер Сендаски, Огайо, врятував життя 40 дітям, прискоривши їзду на мості, коли він почав валитися. Як тільки автобус виїхав на дорогу, міст завалився в ріку Сайкамор.

Перший метеорологічний сателіт „Ванґард ІІ" „працює дуже добре"

Наукові співробітники сиґнальної стації в Саннівей у Каліфорнії стежать за сиґналами передаваними на Землю з першого метеорологічного сателіта Ванґарда II, випущеного у вівторок дня 17 лютого ц. р.

Вашингтон. — Директор проєкту „Ванґард" д-р Джан П. Гаген повідомляє, що перший метеорологічний сателіт „Ванґард ІІ", випущений 17-го лютого в орбіту Землі як те „око погоди", яке має давати інформації про хмари довкола землі, — працює „дуже добре". Американські лябораторії і стації погоди вже в першому дні дістали цінні вісті про хмари. Цей метеорологічний сателіт дістав в другому дні свого кружляння сиґнали від 8-ох стацій на Землі і передав їм свої інформації про хмари. Представники Крайової Аеронавтичної і Космічної Адміністрації сподіваються, що „Ванґард ІІ" надаватиме інформації впродовж двох тижнів, а після того перестануть діяти батерії.

Конґрес Українців Канади відбудеться в липні 1959 р.

Вінніпеґ. — Канцелярія Комітету Українців Канади (КУК) опублікувала програму шостого все - канадійського Конґресу Українців Канади, який відбудеться в днях 9-12 липня цього року. Першого дня, в четвер, 9 липня, вечером буде реєстрація делеґатів і спільна вечірка. В п'ятницю, 10 липня, після офіційного відкриття Конґресу, прийняття правильника нарад і вибору президії й конґресових комісій, буде присвята Гетьманові України Іванові Мазепі. По полудні буде обговорена справа пам'ятника Шевченкові на площі провінційного парляменту. Вечером, того дня, мають бути обговорені чотири справи: зміна статуту КУК, справа Рідної Школи, справа Господарської Ради, і фінансові основи й буджет КУК. В суботу, 11 липня, відбудеться дискусія, ухвалення резолюцій і привіти урядових та інших осіб. Вечером — бенкет. В неділю, 12 липня, пополудні, в Міській Авдиторії відбудеться Академія 250-ліття Мазепинського Зриву.

Прем'єр канадійської провінції Онтеріо вітає українців в роковини 22-го січня

Торонто. Прем'єр уряду Онтерійської Провінції Леслі М. Фрост, не маючи можливости взяти участи у святкуваннях роковин 22-го січня, що відбулися в Торонті в неділю дня 1-го лютого ц. р., і на якому головним промовцем був ген. П. Шандрук, передав через міністра транспорту уряду провінції Онтеріо адв. Івана Яремка листа такого змісту:

„Дорогий Пане Яремко! Я дуже, радий, що Ви будете приявні на Святі 41-річниці Державної Незалежности України, яке влаштовує Комітет Українців Канади в неділю 1 лютого ц. р. Український нарід є народом хоробрим. Він має багату минувшину, яку творив століттями. Він сьогодні є з'єднаний і тієї єдности ніхто не зможе розбити, а його вогняного духа самостійности ніхто не зможе поневолити. Ми клонимось перед таким духом, який гідний наслідування. Прошу передати для українців на цьому Святі мої якнайкращі побажання. Мої колеґи і я, дуже щасливі, що Ви будете нашим представником на цьому Святі, на якому буде пригадана надія України, що її Самостійність одного дня буде знову відзискана. Щиро Ваш Леслі М. Фрост".

Підготовляється Мазепинський Здвиг Молоді

Ню Йорк. — У вівторок 17 лютого 1959 р. в Ню Йорку відбулося чергове засідання Комісії Молоді, яка створилась при центральному Ювілейному Мазепинському Комітеті (ЮКОМА) і в склад якої входять центральні організації української молоді. — Завданням Комісії є підготова крайового здвигу молоді, який має відбутись в Ню Йорку 1959 року. В нараді взяли участь представники Пласту, СУМА, МУН'у, Ліґи Американської Молоді, „Зарева", Спортового Союзу, УККА та ЮКОМА. Поза приявними, до участи в Комісії є запрошені всі інші молодечі організації в Америці. У висліді нарад вирішено влаштувати в днях 19 і 20 вересня змагання української молоді в ділянках українознавства, з окремим узглядненням мазепинської доби, мистецтва (танок, театр, спів, музика), та спорту. Змагання відбудеться поміж організаціями молоді, які переведуть впродовж мазепинського року відповідний вишкіл своїх членів. Для спортових і руханкових змагань і пописів завдатковано найбільший в Ню Йорку спортовий стадіон на Рандалс Айленд, а для плянованої академії молоді залю Мангеттен Сентер. Поодинокими ділянками підготови змагань поділилися найбільші молодечі організації, а саме: Пласт — українознавство, СУМА — культурна ділянка і Спортовий Союз — спорт. — Працями Комісії кермує президія під проводом осіб делеґованих поодинокими організаціями, а саме: голови делеґованого Пластом, містоголови делеґованого СУМА та секретаря делеґованого МУН-ом. Зборами проводив голова В. Савчак, містоголова І. Ковбаса, секретарював А. Домарацький. Справу спорту реферував д-р Е. Жарський, справу українознавства — Леся Храплива, участь тут народженої молоді реферував В. Бакад, справу студентства реферував В. Бакум. УККА репрезентував Й. Лисогір, а ЮКОМА д-р Я. Падох.

Хрущов погрожує сепаратним „мировим договором" з Східньою Німеччиною

Москва. — Якщо Захід не погодиться на мирову конференцію, яка підписала б мировий договір з Західньою Німеччиною і Східньою Німеччиною, то Совєти підпишуть самі такий договір тільки з одною Східньою Німеччиною. Тоді вона стане за міжнародним правом суверенною державою, супроти якої Совєти матимуть союзницькі зобов'язання. Ото ж, якщо західні держави хотіли б силою промощувати собі шлях між Західньою Німеччиною і оточеним східньо-німецькою територією Берліном, то це було б порушенням суверенітету Східньої Німеччини й означало б початок війни. Хрущов підкреслював, що таке порушення прийшло б без уваги на те, чи західні держави силою перервали б бльокаду Берліну на суші, водним шляхом чи в повітрі. Хрущов виголосив цю свою різку промову до фабричних робітників в Тулі, одному з центрів совєтського важкого промислу. Водночас Хрущов висловився з признанням про останній виступ демократичного сен. Мансфілда, який заявився за те, щоб самі німці, західні й східні, порозумілись про майбутність Берліну, і щоб в середній Европі створити безатомову зону — обидві речі, що їх віддавна домагаються Совєти.

Ґомулка вернувся з Москви до Варшави

Варшава. — Комуно-польський секретар, насправді диктатор нинішньої Польщі, Владислав Ґомулка, вернувся в половині тижня з Москви до Варшави після 23-денного перебування в столиці СССР. Він був на конґресі компартії СССР, а після того ніби захворів і лікувався в Москві. Це вже третє паломництво Ґомулки до Мосви від часу, як він у 1956 році вернувся до влади, вийшовши з в'язниці, в якій перебував за сталінських часів. На останньому згаданому вище большевицькому збіговищі однаково Хрущов, як Ґомулка маніфестували на кожному кроці, що їхні колишні спори давно минулися і що тепер між Варшавою і Москвою якнайкращі взаємини. Тому Ґомулка підтримувавназверх совєтські й комуно - китайські атаки проти Тіта.

Тунісія ультимативно жадає миру між Францією і Альжиром

Туніс. — Президент Тунісії Габіб Бурґуїба знову запропонував своє посередництво у французько - альжирському конфлікті та водночас перестеріг, що коли до чотирьох місяців не прийде в Альжирі замирення, то Тунісія зажадає ліквідації всіх французьких військових баз на терені Тунісії. Тунісія, мовляв, може погодитись на залишення французької бази в Бізерті, але під умовою миру в Альжирі. Бурґуїба знову виступив з підтриманням альжирських самостійницьких вимог та гостро натаврував французьку політику в Альжирі. Водночас він одверто оскаржив французьке військове командування в Альжирі, що воно, всупереч заяв Парижу, знову неспровоковане перевело налет на туніську території трьома літаками, вбивши при тому чотирьох тунісців і багатьох поранивши. Туніський уряд запросив на місце тієї атаки представників преси і чужинецьких амбасад, які ствердили правдивість туніських закидів. Габіб Бурґуїба хоче, щоб французько-альжирське замирення прийшло протягом найближчих чотирьох місяців. За минулорічною умовою, французи повинні відкликати з Тунісії всі свої війська, за вийнятком 15,000 вояків в Бізерті, найдалі до 17 червня ц.р. Габіб Бурґуїба погрожує, що коли до того часу не буде французько - альжирське замирення, то Тунісія не погодиться на існування французької бази в Бізерті.

Філіппіни зголошують до ЗДА претенсію на близько $ 1 більйон

Маніля. — Філіпінський уряд під проводом президента Карльоса Гарції закінчив довгі наради у зв'язку з погіршенням філіпінсько-американських взаємин. Неполадкані справи стосуються двох ділянок: Фінансової і військово-політичної. Філіппіни мають претенсії до ЗДА на кругло $300 мільйонів з розрахунків з останньої війни, на дальших $425 мільйонів, як зворот податків від експорту кокосової олії і цукру і ще за $25 мільйонів за втрати в наслідку девалюації доляра. Філіпінський уряд хоче зголосити офіційно ці претенсії і повести переговори після того, як американський амбасадор Черльз Болен повернеться до Манілі. Він перебуває тепер Вашингтоні. В політично-військовій ділянці Філіппіни настоюють на признання їм прав судити американських вояків, стаціованих на Філіпінах, за проступки проти Філіппінських законів. ЗДА звичайно признають чужим судам право судити тільки тих американських вояків, які чимсь провинилося, не виконуючи в тому час активної військової служби.

● **Апеляційний суд в Італії** відкинув вирок нижчого суду і засудив на 20 днів в'язниці 35-річну вчительку Карлю Казаротті Фаедда за те, що без згоди свого чоловіка піддалась штучному заплідненню і породила дитину, яка тепер має вже 20 місяців. Суд признав рацію чоловікові, що це була „подружня зрада". Адвокат засудженої заповів відклик до Найвищого Суду. За цією справою з цікавістю стежать міжнародні правники, теологи, медичні і суспільні кола.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

● **Доповідь проф. Леона Стілмана про „Предків Гоголя"** відбудеться в суботу, дня 21 лютого ц. р., о год. 7-ій вечора в рямцях Пленарної Конференції, що її влаштовує УВАН у ЗДА в залі Українського Інституту в Америці. Леон Стілман, професор Колумбійського університету говоритиме про Гоголя з приводу деяких нових фактів щодо його походження.

● **Вечір без програми з імпровізованими виступами** влаштовує Літературно - Мистецький Клюб у Ню Йорку в п'ятницю, дня 20 лютого ц. р., о годині 8-ій вечора.

● **Українця Василя Левчука,** вояка француз. Чужоземного Леґіону відзначено Орденом Почесного Леґіону за хоробрість й участь в боях за визволення Франції на терені Альзасу в рр. 1944/1945, під час яких він був важко поранений і втратив праву руку. Вручення цього відзначення відбулося під час окремої урочистости в Палаті Інвалідів у Парижі в грудні м. р. За свою хоробрість В. Левчук був відзначений ще багатьома іншими французькими відзначеннями, м. ін. теж воєнним хрестом заслуги. В. Левчук є членом українських організацій у Франції.

● **Літні табори для української пластової молоді в Австралії** відбулися в січні ц. р., на терені Австралії. Один із таких таборів відбувся серед лісів Єнанги, обабіч річки Онкапаринґа. Табір складався з двох підтаборів — хлоп'ячого й дівочого. Командантом табору був пл. сен. Мирослав Шевчик. В таборі було 89 душ, в тому десять членів булави.

● **Мистецька Кураторія Української Вільної Академії Наук у ЗДА** повідомляє, що друга екскурсія до Метрополитен Музею в Ню Йорку під керівництвом проф. Д. Горняткевича відбудеться в неділю 22-го лютого ц. р., о 2-гій год. по пол. Збиратися у вестибюлі Музею (5 Евню, ріг 82-ої вул.).

„ЯКЩО БУДЕ СТРІЛЯНИНА ЗА БЕРЛІН, ТО ЇЇ ПОЧНЕ СССР, А НЕ ЗДА" — ЗАЯВЛЯЄ ПРЕЗИДЕНТ

ВОЛІЄ МАТИ НА СЛУЖБІ ХВОРОГО ДОЛЛЕСА, НІЖ ЗДОРОВОГО ІНШОГО КАНДИДАТА

Вашингтон. — „Ми не кажемо, що стріляниною промостимо собі шлях до Берліну. Говоримо тільки, що виконуємо і будемо продовжувати виконувати наші зобов'язання супроти людей, ті, що ми їх перейняли в 1945 році. — Ото ж, коли нас зупинять у цьому, то хтось інший вживатиме сили". — Таке буквально заявив президент Айзенгавер на своїй пресовій конференції в минулу середу 18 ц. м. на запит журналіста у зв'язку з новими погрозами Хрущова з його останньої промови в Тулі (про що мова на іншому місці). Щодо ситуації в Берліні, то през. Айзенгавер, відповідаючи на інше питання, підкреслив готовість до переговорів і до порозуміння, але водночас заявив, що „стоїмо-там сильно". Він відмовився відповісти, чи Америка готова відкликати з Берліну частину свого гарнізону, бо, мовляв, це залежить від кожночасної ситуації і від того, чи Совєти виявлять добру волю щодо розв'язання цієї проблеми. Поруч із наведеною заявою през. Айзенгавера про ситуацію в Берліні найважливішим моментом на згаданій пресовій конференції була заява Президента щодо державного секретаря Доллеса. През. Айзенгавер підкреслив з притиском, двічі вертаючись до цієї справи, що він зберігатиме державного секретаря Доллеса на його службовому становищі так довго, поки сам Доллес вважатиме це за відповідне у зв'язку з своїм здоров'ям. Лікарі — казав Айзенгавер — заявили йому, що недуга Доллеса не заторкне серця ані розуму. „Це саме те, що нам потрібне" — сказав Президент. Він покликався на прецеденс з своєї військової минувшини, коли він заявив був під час війни генералові Маршалові, що треба би вислати на відповідальне командне становище такого-то генерала. Тоді наспіло повідомлення, що той генерал знаходиться в шпиталі в такому стані, що ледви, чи лікарі можуть взяти відповідальність за його свободу рухів. Однак Айзенгавер рішив був тоді радше вислати того генерала на фронт на ношах, знаючи, що він і в тому стані виконає блискуче своє завдання. (За поясненнями коментаторів, річ ішла тоді про генерала Троя Мідлтона, який лежав у шпиталі з важким артретизмом коліна. Ген. Бредлі оповідає в своїх споминах, що ген. Маршал заявив тоді: „Волію мати того чоловіка з артретизмом в коліні, як іншого з артретизмом в голові"). — През. Айзенгавер підкреслив, що Дж. Ф. Доллес був за весь час його президентури його найближчим і найдовіренішим співробітником і „я не знаю (сказав Президент) у цілому світі іншого, рівного йому знанням і мудрістю в отих скомплікованих справах (закордонній політиці)". — З інших закордонно-політичних справ, заторкнених на останній пресовій конференції, була мова про небезпечний зріст комуністичних впливів в Іраку. През. Айзенгавер висловив надію, що іракський нарід не допустить до того, щоб запанував там комунізм і щоб прийшов там до влади диктаторський уряд комуністичного типу.

Труман похвалює подорож Мекміллена до Москви — проти подорожі Ніксона

Ню Йорк. — Колишній президент Гаррі Труман бачить користь з подорожі англійського прем'єра Ґеролда Мекміллена в цьому місці до Москви, бо — мовляв — такої подорожі не можна буде розцінювати, як доказ слабости Заходу, ні як вияв західнього угодівства. Американська політика не буде обтяжена небезпеками, що їх криє в собі візита в Москві, а Мекміллен зможе перевірити справжні інтенції Совєтів і матиме нагоду це раз засвідчити перед совєтськими вожаками єдність Заходу. Зате Труман висловився проти поїздки до Москви віце-президента Ніксона, чи будь-кого з видатних офіційних репрезентантів Америки, бо така подорож, за його переконанням, мусить дати Совєтам пропагандивні атути й неґативно відбитися на відносинах в Америці. Труман гостро натаврував Совєти за започаткування і ведення холодної війни. Боротьба ведеться — каже Труман — не поміж соціялізмом а капіталізмом, а поміж диктаторсько-державним капіталізмом і вільною торгівлею. Мікоян повів фальшиву пропаґанду за торгівлею між СССР і ЗДА, наче б торгівля була передумовою миру. Труман пригадує, що обидві світові війни вибухли без уваги на те, що тоді були якнайжвавіші торговельні взаємини між усіми державами. Труман впевняє, що Америка хоче миру, компромісової злагоди і змоги видаткувати суми, що йдуть на зброю, на конструктивні цілі. Але він є проти таких конференцій з СССР „на вершинах", які дають тільки нагоду кремлівським володарям показувати себе світові. Тому завданням Мекміллена є перевірити, чи найближча конференція з СССР має вигляди на успіх. Свої думки висловив Труман в обширній синдикалізованій статті, що появилася в американській пресі в минулу середу.

У СВІТІ

● **Німецькі мовознавці** підготовляють реформу німецького правопису, зокрема правопису чужих слів, прізвищ та географічних назв. Трудність у переведенні цієї реформи полягає в тому, що німецькі культурні центри знаходяться в чотирьох державах: у Західній Німеччині, Східній Німеччині, Австрії і Швайцарії.

● **Греко - православного архиєпископа Якова Мелітіса,** родом з Туреччини, вибрано минулої суботи в Синоді тієї Церкви у Константинополі (Істанбулі) церковним зверхником православних греків в Америці. Він студіював теологію в Америці і має громадянство ЗДА. Екуменічний патріярх Атенаґорас, який підтримував кандидатуру Якова Мелітіса, суспендував чотирьох членів Синоду за непослух.

● **До Бомбаю** (Індія) прибув Александер Смит, колишній американський сенатор із стейту Ню Джерзі, великий приятель українців. Їдучи італійським пароплавом „Азія", він звихнув собі ногу і мусів на якийсь час перервати подорож. На Далекий Схід Александер Смит виїхав у спеціяльній місії, що її доручив йому недужий тепер держав. секретар Доллес.

● **У Парижі** вдалося вилікувати п'ятьох сербів, які в жовтні минулого року під час вибуху в югославському атомово-дослідному центрі впали жертвою радіяції і внаслідок того захворіли на левкемію. Шостий недужий — помер. Лікуванням їх керував видатний спеціяліст недуг крови і костей, д-р Анрі Жаммет. Висліди цього експериментального лікування причиняться до з'ясування небезпеки радіяції" для людського організму і поборювання її.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N. J.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$ 12.00	One year	$ 12.00
На пів року	6.25	Six months	6.25
На три місяці	3.25	Three months	3.25
В Джерзі Сиці і закордоном:		Jersey City and Foreign Rates:	
На рік	$ 14.00	One year	$ 14.00
На пів року	7.50	Six months	7.50
На три місяці	4.00	Three months	4.00

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріяли.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

VII КОНҐРЕС АМЕРИКАНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ

У найближчу суботу, неділю і понеділок, 21, 22 і 23-го лютого, отже протягом кінця тижня і одного вільного від праці дня, зв'язаного з Днем „Батька нашої країни", Юрія Вашингтона, відбудеться в названій його іменем столиці сьомий з черги Конґрес Американських Українців. Як і кожна такого року подія, він збуджує всілякі надії, хоч не вільний від деяких побоювань. При цій нагоді може бути інтересною згадка про попередників теперішнього Конґресу, які своїм початком сягають уже — якщо брати під увагу вік нашої зорганізованої в цій країні спільноти — у досить сиву давнину.

Першою крайовою організацією українців в Америці був, як відомо, створений 22-го лютого 1894-го року, отже точно 65 років тому, Український Народний Союз, який силою обставин виконував формально і фактично ролю всеохоплюючої організації і репрезентації української спільноти в цій країні. Коли ж уже в першій декаді цього сторіччя українське життя почало поступово різничкуватись і проявлятись в інших організаційних формах, і коли, зокрема, в серпні 1914-го року почалася перша світова війна з новими надіями, виглядами та й потребами для українців, тоді, за почином УНСоюзу, сформовано ініціятивний комітет, що мав зайнятися створенням Української Народної Ради із завданням „об'єднати всі українські громади в З'єдинених Державах Америки для акції в справі визволення України".

Рада була створена, і вже під осінь 1915-го року УНСоюз і ця Рада почали акцію для скликання Першого Українського Сойму в ЗДА, який і відбувся в Ню Йорку в днях 30 і 31-го жовтня того ж року. В результаті цього постав Загальний Український Комітет, який в грудні того ж року перетворився на Українську Федерацію в ЗДА. В листопаді 1916-го року Екзекутива УНСоюзу відкликала своїх представників з Федерації, закидаючи їй, що вона не здійснює постанов Сойму, і в результаті почала діяти знову Українська Рада. В листопаді 1918-го року на місце Української Ради покликано до життя Український Народний Комітет з о. Петром Понятишиним на чолі, який і розгорнув, навіть на теперішню мірку, дуже живу й успішну активність в користь визвольних змагань України.

Нові обставини, що постали після програних визвольних змагань в Україні, та нові потреби знову поневоленого сусідами українського народу, вимагали посиленої акції, і в 1922-му році створено Об'єднання Українських Організацій в Америці, яке проіснувало майже 20 років, аж до постання в 1940-му році Українського Конґресового Комітету. Об'єднання провело величезну роботу і дало колосальну моральну й матеріяльну допомогу Рідному Краєві у боротьбі за волю.

Це — коротка передісторія створеного в 1940-му році, в нових обставинах другої світової війни, Українського Конґресового Комітету, який теперішнім, уже сьомим з черги Конґресом має записати ще одну сторінку своєї вже багатої в добрі діла історії допомоги визвольним змаганням українського народу.

Очевидно, що від нас усіх, зокрема тих, що візьмуть участь в цьому Конґресі, залежатиме, як ця сторінка буде записана. Вже на початку цієї статті згадано, що Конґрес викликає, як надії, так і побоювання. Одне і друге має свої оправдані причини.

Загальні надії на цей Конґрес диктують наші потреби, наші завдання і обов'язки. Найкращі інтереси і всі ті завдання та цілі, до яких УККомітет покликаний, вимагали б, щоб він з цього Конґресу вийшов ще більш сконсолідований, з ще більшим авторитетом і престижем, ще краще дібраний, з ще кращою програмою і більшими та конкретнішими можливостями її здійснення. Наші надії йдуть рівночасно в тому напрямку, що під час нарад Конґресу домінуватиме найвища рація нашої спільноти та найкращі інтереси нашої країни і нашого народу, себто все те, що нас єднає, а не другорядні справи, що можуть нас роз'єднувати. До нас з цими самими надіями певно прилучується велика українська діяспора в світі і наш поневолений нарід на рідній землі.

Це — наші надії, а наше головне побоювання, що вони в наших скомплікованих обставинах можуть здійснитися не в такій мірі, як цього ми всі бажаємо. В кожному разі наради цього Конґресу напевно супроводитимуть найкращі побажання всього нашого народу, до яких із щирим серцем прилучуємось.

ТВЕРДІ СЛОВА ПЕРЕСТОРОГИ

У зв'язку з недавньою візитою Мікояна в ЗДА, зокрема ж з наївною поведінкою супроти нього деяких американських промислових та фінансових кол — зродилося серед американського громадянства почуття гіркового несмаку, а то й тривоги: куди ведуть стежки й політичні вихиляси такого типу „дипломатів"? Колишній президент ЗДА Г. Труман був одним із перших, що затаврували таких аматорів від політики.

У серйозно думаючих американських колах подибуємо щораз більше людей, які б'ють на сполох, які гострими словами відкривають очі суспільства на небезпеку співпраці з забріханими головачами Кремлю. В кожній ділянці такої співпраці, навіть у „культурному обміні" з СССР, ці передові одиниці американського світу вбачають небезпечні для нашої країни — вовчі доли й засідки збоку східного совєтського партнера.

Є. Кестел, відомий американський індустріяліст і соціолог, подав на сторінках протестантськ о г о журналу „Кришчен Ікономікс" (в числі з 3-го лютого ц. р.) інтересну студію п. з. „Культурний обмін — поміст для комунізму". Віддавна сиґналізують, що в деяких протестантськ и х інтелектуальних середовищах панують нездорові, пробольшевицькі тенденції. Наприклад, щодо визнання червоного Китаю, чого гаряче домагається, зокрема, клівлендська секція Світової Ради Церков. Уміщення згаданої студії в цьому панпротестантському журналі охолодить, можливо, не одну збаламучену голову з-поміж старої американської еліти, яка, під заслоною християнських та американських ідеалів, не лише дезорієнтує громадянство, але й значно гальмує роботу міродайних кол нашої зовнішньої політики. Саме з цього середовища йдуть найбільші атаки на тверду й невгнуту поставу державного секретаря Джана Фостера Доллеса.

Американ с ь к а дефініція культури, на підставі словника Вебстера, пише на початку своєї студії Євген Кестел, це — освіта і поширення понять добра й краси. В Совєтах слово „культура" це — продукція та пропаґанда, — каже автор статті. Мистецтво в понятті Заходу — це вальори краси, а в Совєтах — це лінія невільничого обов'язку. В них мистецтво лише засіб для поширення комуністичних догматів. У безбожній Росії мистецтво, як і всеньке життя — це державна монополія. Мистець або творить по державній лінії, або мусить згинути. Йому не вільно бути невтральним, аполітичним; його творчість мусить ґльорифікувати режим, бути промотором офіційної пропаґанди. Отже, совєтська культура це не пропаґування краси, але безвільне пропаґування партійної лінії. У висліді такого стану головним „критиком", рецензентом усієї совєтської культури, мистецтва є аґент секретної служби, поліцист з наганом і врешті — табір примусової праці . . . З таких причин вільний світ не може уважати совєтської культури за дійсну культуру, бо там її творці роблять свої твори на вподобу та в догоду червоної оліґархії.

Чи таких репрезентантів такої культури треба запрошувати, впускати, оплескувати у ЗДА? — питає автор. Чи державні чинники у Вашинґтоні роблять добре діло, патронуючи такі „культурні" візити в нас? З одного боку сиплемо більйони долярів, щоб стримати комуністичну експансію в світі, а з другого широко відкриваємо для неї брами у себе . . . Це все в ділянці господарській, промисловій, кіновій, радіовій, телевізійній, публічного здоров'я, спорту, науки, мистецтва і ін. Комітет комуністичної тактики й стратеґії, що існує при Американській Адвокатській Палаті, приготовив у 1958 р. звіт такого змісту: „Кожний делеґат з Росії або з сателітних країн — це або член секретної совєтської служби, або її знаряддя. Головне завдання кожної совєтської культурної делеґації в ЗДА — ширити комуністичну пропаґанду. Кожна совєтська футбольна дружина, кожна духовна особа з СССР, кожна їхня балетна група, кожна їхня мистецька виставка або фільмовий фестиваль — під гострим наглядом таємної совєтської поліції . . ."

Маркантним доказом наших утрат та небезпек, навіть при „невинному" культурному обміні з СССР, можуть послужити телевізійна та радіова ділянки. Під сучасну пору населення нашої країни має 52 мільйони телевізійних апаратів, здебільша з 21-цалевим екраном. В СССР є 2-3 мільйони телевізійних апаратів, здебільша з 10-цалевим екраном. Така сама диспропорція щодо радіо: на 475 мільйонів радіових приймачів у ЗДА припадає лише 40 мільйонів приймачів у СССР. Ще одна немаловажна обставина: на 200 мільйонів населення СССР лише вісім мільйонів ма ю т ь партійні квитки, і лише ця „еліта" може дозволити собі на такий люксус, як власний телевізор.

Ще гірша справа з культурним обміном у ділянці фільму, пише Є. Кестел. У недавно підписаній, при чинній допомозі державного департаменту, угоді про фільмовий обмін є натяк на „співпродукцію" призначених до обміну фільмів. Інакшими словами, відомі голлівудські „ліберали" та „герої" П'ятої Поправки до К о н ституції ЗДА матимуть тепер зовсім вільні руки у „співпродукції" свого підозрілого краму з Москвою. . . В рямцях культурного обміну поміж цими двома державами, в Сокольницькому парку біля Москви має постати велетенська американська виставка, влаштована коштом 3,500,000 долярів, взаміну за совєтську „культурну" виставку, що обійматиме два поверхи нюйоркського „Колізею".

За останніх десять років, пише автор студії, наш уряд видав понад більйон долярів в рямцях бюджету Американської Інформаційної Аґенції для поширення демократичних ідеалів у світі та для поборювання підривної комуністичної роботи. А тепер, у зв'язку з програмою „культурного" обміну із Совєтами, майже дванадцять тисяч високоплатних службовців із СССР будуть оплачуватися з тої самої державної каси, що й „Голос Америки" та інші протикомуністичні установи нашої країни . . . За згодою Вашинґ т о н у голлівудська фільмова індустрія закупила в СССР десять фільмів, за солені гроші, але досі з різних причин аси фільмової індустрії не відважилися висвітлювати ці фільми. З нашого боку продано Совєтам сім фільмів, які також лежать під ключем у Москві. Справа в тому, що ледве чи коли пустять на совєтські екрани такі американські фільми, які не пропаґують ненависти до американськ о г о „капіталізму"

Це є тверді слова перестороги в сторону тих, які, по стількох невдачах і розчаруваннях, роблять дальші спроби коекзистенції, в цьому випадку в культурній ділянці. Щодо цього ми, українці, могли б не одне сказати, не одним доповнити глибокопатріотичні завваги визначного американського промисловця і автора, про виступ якого тут мова. „Хто до Москви іде, той голову туди несе" — казали наші предки ще тоді, як московські можновладці пробивали для своєї імперії „вікно в Европу" козацькими кістками, міжнародними інтриґами та різним ошуканством.

І. Л.

Мілена Рудницька

ПАРАДОКСИ ІТАЛІЙСЬКОЇ ПОЛІТИКИ

Рим. — Затяжна криза уряду в Італії, найдовша й найтяжча з усіх післявоєнних криз у цій країні, кинула яскраве світло на хаотичні відносини в італійському політичному світі. Криза тривала 19 днів, а саме від 27-го січня до 15 лютого, і покінчилася сформуванням нового уряду під головуванням професора Антонія Сеґні.

Для зрозуміння причин і симптомів кризи та для правильної оцінки труднощів і перспектив, які стоять перед новим урядом, слід пам'ятати про такі факти.

Найсильнішою партією в Італії є Християнсько-Демократична, звана тут популярно „демокрістіяна". В останніх виборах, які відбулися в травні 1958 р., впало на її списки дванадцять з половиною мільйонів голосів. Звичайно, не всі виборці, що голосували на списки цієї партії, є її членами. Більшість голосуючих — це безпартійні, які дали їй підтримку, бо солідаризувалися з антикомуністичними й антимарксистськими гаслами, під якими проходила виборча кампанія. Італійці вважали, що треба підтримати ту партію, яка є найсильнішим бастіоном проти комунізму і дає найпевнішу запоруку, що ні при яких умовах не зійде з протикомуністичних позицій. Не треба забувати, що на дні душі італійського обивателя дрімає страх перед комуністичним переворотом, страх перед владою комуністів. Цей страх психологічно зрозумілий, коли взяти до уваги поведінку італійських комуністів під кінець і після світової війни та факт, що ще й тепер комуністична партія Італії є найсильнішою комуністичною партією у вільній Европі.

Отож, сила християнської демократії має своє джерело, поперше, в страху перед комунізмом. Друге джерело сили цієї партії — це підтримка, яку вона дістає під час виборів від єрархії Католицької Церкви, такої могутньої в Італії, і підтримка від численних і сильних католицьких організацій, з Католицькою Акцією на чолі.

Все ж, Християнсько-Демократична партія не розпоряджає в парляменті абсолютною більшістю голосів; вона має тільки відносну більшість і тому мусить творити бльоки з іншими партіями. Останній уряд під головуванням прем'єра Фанфані був урядом двопартійним, центро-лівим. Парадокс ситуації полягав в тому, що партія, яка під час виборчої кампанії наголошувала небезпеку марксизму і рекомендувала себе як непримиренного ворога всілякого соціялізму, після своєї світлої виборчої перемоги об'єдналася в спілку з одною з марксистських партій, а саме з соціял-демократичною.

Ця дивна спілка двох ідеологічно протилежних партій виявилася на практиці непевною і слабою. Хоч обидві партії разом розпоряджали у парляменті абсолютною більшістю голосів, проте уряд Фанфані спирався на дуже хиткій більшості, яка мінялася від одної справи до другої, від одного голосування до другого. Річ у тому, що уряд Фанфані весь час був залежний від ласки і неласки так званих партійних партизанів. Партійними партизанами називають в Італії тих депутатів, які не почуваються зв'язаними ні партійною солідарністю, ні партійною дисципліною та які голосують, як їм завгодно, а не як рішив партійний комітет. Саме партійні партизани обидвох урядових партій провалили уряд Фанфані. Чи може бути більший парадокс, як те, що прем'єрові підставляють ногу його власні партійні товариші та члени партії, яка є в урядовій коаліції?!

Для характеристики, до чого дійшов був політичний хаос під кінець урядування прем'єра Фанфані, дамо такі два приклади. Кілька днів перед димісією уряд устоявся в парляменті більшістю одного голосу. Історія парляментаризму знає такі випадки, і річ не в тому одному голосі більшости. А річ у тому, що під час цього голосування, коли доля уряду висіла на волосинці, певна кількість християнсько-демократичних депутатів голосувала проти уряду, тоді як деякі депутати з опозиційних партій навмисне абсентувалися, щоб своєю абсенцією спасти уряд від провалу. Ця лицарська поведінка противників продовжила урядові Фанфані життя на кілька днів. Другий приклад. Безпосередньою причиною кризи уряду була димісія міністра праці Віґореллі, який належав до лівого крила соціял-демократів. Він подався до димісії, не попередивши про цей намір свою партію; всю диверсію він підготовив заздалеґідь з головою конкуренційної партії, Ненні! Депутати, які голосують проти уряду, створеного їх партією; міністри, які демісіонують без порозуміння з партією, від якої дістали свій портфель — ось карти-

(Закінчення на стор. 3)

ДИКТАТУРА — ЗДИРСТВО

Упадок кубинського диктатора Фульґенсіо Батісти на початку цього року кинув яскраве світло на зло, що його, на жаль, завжди ще світ толерує: як то політична диктатура невідхильно йде впарі з грошовим збагачуванням диктатора і його кліки. Здирства південно-американських диктаторів, при яких господарська система спирається на принципі корупції, доходила до таких розмірів, що край матеріяльно винищується і ніякі фінансово-промислові реформи не можуть бути переведені, бо кожний грошовий оборот обтяжений, так би мовити, приватним податком-даниною для диктатора. Іде про такі велетенські суми, що це явище перестало вже бути внутрішньою справою даних південно-американських республік. Адже З'єдинені Держави підтримують їх фінансово, а приватні американські підприємці інвестують там свої капітали. Тим часом ці гроші, що пливуть до країн, опанованих диктатурами, насправді не причиняються до господарського піднесення тих країн, бо здебільша потрапляють до кишень диктаторів.

Новий кубинський уряд покликав до життя державну Комісію для привернення вкраденого майна. Щойно за кілька місяців вона зможе скласти більш-менш докладний звіт про ту обманницьку сіть, якою обплутав Кубу режим Батісти. Деякі кубинські газети обраховують, що один тільки Фульґенсіо Батіста здобув здирством і обманом кругло 200,000,000 долярів. Конґресмен Чарлз Поттер, який протестував проти постачання Америкою зброї Кубі за режиму Батісти, твердить, що цей диктатор пограбував свою батьківщину на півбільйона долярів. Розвівшися з своєю першою дружиною, Елізою Годінез, він судово признав їй „відшкодування" в сумі 15 мільйонів долярів. Тоді то, на суді, Батіста признався, що має „тільки" 60 мільйонів долярів, але знавці твердять, що це може була яка десята частина награбованого ним мастку. Він заклав був „Економічно-соціяльний банк розвитку", що фінансував військові і публічні роботи, з яких 50% оплат ішло для Батісти та його приятелів. Система посередніх податків, чи пак примусового хабарництва, дійшла в Кубі до того, що дрібні купці мусіли платити по 2 дол. денно за право відкривати крамниці, а інші платили по 2 дол. за право закривати крамниці на ніч. Державна льотерія була приватною власністю Батісти, професійні робітничі спілки, всі торговельні імпортові фірми, всі розвагові імпрези, готелі, ресторани, — все мусіло платити примусові хабарі для диктатора та його кліки. Теперішня дружина Батісти Марта Фернандез, діставала від нього тижнево по 70,000 долярів „дрібних грошей на добродійні цілі". Він купував мастки на Кубі і в Америці, на Флориді, але в першу чергу депонував гроші у швайцарських банках.

Швайцарське з а к онодавство ґарантує банкам повну таємницю всіх їхніх приватних конт і депозитів. Тому всякі міждержавні обманці є мило баченими клієнтами швайцарських банків, і устійнюють з цими банками шифровий шлях комунікації. Засекреченість зложених у швайцарських банках сум доходить до того, що коли власник банкового конта вмирає раптовою смертю — ніхто не знає про його спадщину і, за окремою умовою з банком, його „ощадності" стають власністю банку. Мільйони у швайцарських банках склав арґентинський диктатор Хуан Перон, що втратив владу внаслідок революції 1955 року. Мільйони зібрав перуанський диктатор Мануель Одрія, відсунений від влади в 1956 році. Те саме стосується колюмбійськ о г о диктатора Рохаса Пініллі і венесуельського — Переза Іманеза, викинених протягом останніх двох років. Усі вони заздалеґідь накопичили за кордонами своїх країн буквально мільйони. Те саме говорять нині про диктатора Домініканської республіки Рафаеля Трухільйо, що його син „генерал" викликав був в минулому році згіршення в Америці своєю розтратністю. Великим багатирем є вже параґвайський диктатор Альфредо Стреснер і мільйонером був нікараґванський диктатор Анаста з і о Сомоза, який мав „пеха", бо поки встиг утекти за кордон — згинув від кулі змовника.

Пише про це детально Джек Ендерсон, в а ш инґтонський кореспондент „Лонґ Айленд Сандей Пресс", який протягом років студіює цю проблему у самих її джерел. Ревеляції, що їх він проголосив, приводять до одного висновку: тільки демократична система, з виборним парляментом, його бюджетовою комісією, контрольною палатою, з відповідальним перед виборцями і парляментом урядом, з вільною пресою і під постійною контролею публічної опінії ґарантує чистоту державної економіки. Всі диктатори завжди були і є над всяку міру упривілейованими одиницями, які використовують свою владу для особистого збагачування.

Рутер пропонує зменшенням податків збільшити число затруднених

Дітройт, Мишиґен. — Голова спілки Об'єднані Автомобільні Робітники Волтер П. Рутер вислав листа до всіх місцевих відділів, в якому подає плян збільшити число затруднених та скріпити економіку країни в тих районах, в яких існує більше число безробітних. Десятки тисяч наших членів і їх родин, писав Рутер, терплять внаслідок безробіття. Під час рецесії 1958 року і під час збільшення механізації праці число членів, які платили вкладки з 1,500,000 зменшилося до одного мільйона. Щоб збільшити число затруднених, Рутер пропонує коротший тиждень праці і ставить внесок уповноважити Президента зменшувати або припиняти прибуткові податки в тих районах, в яких є більше число незатруднених. Зменшення або ліквідація податків збільшили б купівну силу населення та скріпили б господарку країни.

М. Мінський

З БАНДУРОЮ ПО ЕВРОПІ

(Жовтень-грудень 1958 року)

(5)

„Ля Свіс" („Швайцарія"): . . . Що це — бандурист? Той, що грає на бандурі. А що це бандура? Це — гарний і шляхетний щипковий інструмент. Українці, які співали вчора пісні своєї Батьківщини, нагадували нам трубадурів старих часів. Їхня гра і виконання величаві. Елемент фолкльору в репертуарі представлений з добрим смаком і ніколи не впадає в крайність. Як нам приємно було чути ці теплі, дзвінкі голоси, які зливаються в досконалих акордах чудової гармонізації. Приявність сильних тенорів і басів-контр а с т і в витворює шляхетне звучання. Ніколи не чуєш тут різких вигуків, що зустрічаються в інших мужеських ансамблях. Солісти додають ще більшої краси. Цей ансамбль приємно буде почути знов . . .

„Щоденник Цюріху і Округи": . . . Українці-бандуристи відважилися виступити у великій залі. Їх не знали, а їхнього інструменту не уявляли. Заля була частково заповнена. Це було дуже шкода, бо ті, що не прийшли, позбавили себе великої мистецької насолоди. Голоси співаків мають силу і блискучість, але там, де вимагають від них мелодику і текст — вони стають дуже м'якими і зливаються в розкішний ансамбль. Багато гарних солістів . . ."

Цюріх „Ді Тат": — . . . Між виступ а м и донських та уральських козаків виступили також українські бандуристи, які нічого не мають з ними спільного. Прекрасний вокальний матеріял. Виконання показало високу вокальну культуру. Виділяються із загалу солісти, які високомистецьким виконанням підкреслюють мелодійність і зміст пісень. Захоплення публіки зростало з кожною піснею. Сердечна подяка співакам і бандуристам, що так радісно збудили нашу публіку...

Швайцарія — країна дуже спокійна. Нарід живе, усміхаючись. Щодня ранком і вечором купують квіти і любуються їх красою. Нарід чемний і культурний. Присутні на концертах дуже цікавилися бандурою, Україною і її літературою. В Льозанні за сцену зайшла швайцарська дівчина, сліпа, що говорить кількома мовами. Вона читала Гоголя по-російськи і пригадує собі опис бандури. Вона взяла бандуру в руки, ніжно провела пальцями по струнах і з чуттям сказала, що хоче знати все про Україну. Раніше вона думала, що це — частина Росії.

Після Швайцарії ще один концерт відбувся у Франції — в Нансі, після чого ми рушили потягом до Мюнхену.

Німеччина

Промайнуло десять років від часів таборового життя. Переїжджаємо кордон. Загальна перевірка. Німці у військовій формі нагадують часи другої світової війни, але тепер вони дуже чемні. Де-не-де на кордоні видно старі напівзвалені бункри — пам'ятки страшних боїв.

Миготять німецькі села з церквами, старовинні замки, акуратно оброблені поля. Це знову та сама Німеччина — терпелива, дисциплінована, невмируща.

Ми вже близько Штуттґарту. Тут був мій перший табір. Тут прийшлося тікати від „старшого брата" в невідомість. Частіше забилося серце. Невже й жахливі хвилини інколи приємно згадати по кількох роках?

Стація Штуттґарт — нова, жадного сліду війни. Все відбудоване. Їдемо далі: Ульм, Авґсбурґ і — довгожданий Мюнхен.

Нас зустріли група українців, дівчата з квітами й піснями, представники української преси. Знайомі, друзі в щирих вітаннях вимовляли свою радість, яка не в одного з нас викликала на очах сльози.

Сильно затужили наші люди за піснею, за бандурою.

В Мюнхені ми попали просто у вир.

Я вже згадував про контракт із фільмуванням. Отже тут ми мали залишитися на п'ять днів.

Почалася студійна звукозаписова п р о цедура. Для фільмування вибрали пісню „Ой, ти, дівчино, заручена". Перший день пішов на проби запису вокалу. Сталося так, що один із солістів якраз в той день, через хворобу горла, не міг співати. Замінив його п. Божик. Пісня була відспівана в іншій інтерпретації, ніж співалося на концертах. Записано також музику до двох танків: веснянки і ґопака.

На другий день призначено в баварській кіностудії фільмування. Тут властиво почалася для нас пекельна робота в сліпучому світлі величезних прожекторів. Досвідчений італійський режисер вимагав від нас терпеливости, якої до вечора вже не лишилося. Нерви напружені були в кожного до найвищого ступеня, але свідомість того, що цей фільм піде в світ, понесе славу про бандуру, — додавав нових сил, і ми ще й ще раз в поті чола повторювали кадри. Відсутність практики в фільмуванні гірко далася взнаки.

Ще один день призначено для цього фільму — найбільша проблема була з танцями — кожний рух мусів бути точно обчислений. Повторювали сотні разів. Вимучились і співаки і танцюристи. Фінальна сцена закінчилася досить вдало. Було по шостій вечора. Від 8-ої години того ж вечора на нас чекав другий фільм — свій у іншій студії. Мусіли й туди поїхати, хоч було вже понад усі фізичні можливості. Правда, там була лише технічна проба з камерами і світлами. На другий день увечері — концерт, а вдень та сама процедура з фільмуванням. Цілий день крутилися під світлами. Вимучені й нервово вичерпані, після легкої вечері поїхали на концерт.

Заля Німецького Музею була виповнена, але цим разом майже самими українцями. Це створило певну атмосферу льокального характеру, що німецький рецензент не забув підкреслити, даючи заголовок своєї статті: „Українці Мюнхену мали своє свято". На жаль, більше ні одної рецензії не появилось. Нас або зіґноровано під впливами проросійських елементів, або нашому виступові надано вузько-домашнього характеру.

Правдоподі б н о, місцевий менаджер, який займався нашим концертом, був занадто проросійськи настроєний і не зробив потрібної реклями серед широкої німецької маси, а також зовсім не підготував преси. Тут, на мою думку, є вина також наших політичних діячів і редакторів з Мюнхену. Вони повинні були простежити цю справу і влаштувати п р е сконференцію. Тоді б і наслідки були інші. Морально Мюнхен був програний. Це велика шкода, бо це відбилося й на дальших концертах у Німеччині.

Справу з пресою згодом направили.

Матеріяльно Мюнхен виправдав себе, трохи поліпшивши ситуацію після Швайцарії.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Дітройт, Міш.

Зустріч з генералом М. Садовським.

30-го січня ц. р. відбулася зустріч нашого громадянства з ген. М. Садовським, що перебував випадково в Дітройті. Заініціювали цю форму вшанування нашого визначного військового і політичного діяча дві організації — Управа Відділу Центрального Комітету вшанування пам'яти С. Петлюри і Об'єднання бувших вояків українських Армій. Управа ОбВУА перебрала на себе і дуже добре здійснила всю підготовчу і технічну справу зустрічі.

В просторій залі Українсько - Американського осередку, за гарно удекорованими столами, зібралися колишні вояки всіх формацій українських армій — УНР, УГА, УНА і УПА (останніх двох формацій лише окремі представники на чолі з генералом М. Кратом. Господарем зустрічі був голова ОбВУА Ф. Липецький. Він, відкриваючи програму зустрічі, привітав почесного гостя генерала М. Садовського і всіх приявних на чолі з о. митратом М. Лящуком, колишнім учасником визвольних змагань в армії УНР, і запросив до слова генерала М. Крата для виголошення привітального слова.

Переповівши життєвий шлях М. Садовського, генерал М. Крат підкреслив значення літературної, редакторської і видавничої ділянки праці ген. М. Садовського. Ті фільми завдяки працьовитості, організаторському хистові генерала М. Садовського, наша військова історія збагатилася таким капітальним збірником як 10 томів „За Державність".

Після генерала М. Крата забирали слово і промовляли ред. В. Несторович, д-р Д. Квітковський, проф. О. Антипів, д-р В. Лисий, В. Довгань, о. митрат М. Лящук, упівець П. Миколенко, інж. П. Трепет і інші. Кожний з промовців ділився своїми спогадами про співпрацю в славні минулі часи визвольних змагань 1917—1920 років. Д-р Денис Квітковський, голова місцевого Відділу УКК, крім подяки за приїзд генерала М. Садовського до Дітройту, закликав всіх приявних і не приявних шанувати старших вояків, учасників визвольних змагань, творців нашої державности.

Упівець П. Миколенко у привітальному слові сказав, звертаючись від наймолодшої військової формації староукраїнським козачим звичаєм, — Батьку генерале, ми йшли тими самими шляхами, що й Ви. Не журіться, Ваша справа не пропала, її завершуть молоді. — Проф. О. Антипів висловив побажання, щоб генерал М. Садовський поділився спогадами про співпрацю з Головним Отаманом С. Петлюрою.

Генерал М. Садовський подякував організаторам зустрічі і всім, що виступали з привітанням. Коротко оповів про окремі, найбільш вражаючі випадки співпраці з Головним Отаманом в часи державного будівництва і війни та на еміґрації. Особливо яскраво висловив генерал М. Садовський спогад про першу зустріч з Головним Отаманом, в перші дні перебування його на становищі генерального секретаря військових справ, коли він приймав у Києві, в приміщенні Українського Генерального Штабу всіх вищої ранги старшин української армії і київської залоги.

При самому кінці, до слова зголосилася п. матка Ковальська. З експресією вона говорила про значення „Петлюрівщини" і „Липківщини" для всіх українців в поневоленій Батьківщині.

Розпочалася і закінчилася зустріч молитвами о. митрата М. Лящука.

І. Р.

Річні збори Фед. Кредит. С-ки „Самопоміч".

Кредитівка виказала в 1958 р. дальший ріст, осягнувши 1,267,673 дол. на вкладках. Позичок видано в мин. році 689 на суму понад 1 мільйон. Чистий зиск ($42,000) дозволив дирекції запропонувати 3.25% дивіденди для вкладчиків, і збори це ухвалили.

Збори започаткував молитвою о. І. Прокопович.

Після звідомлень гол. дир. І. Білоуса і членів дирекції (інж. А. Мілянича, д-ра В. Шкудора і мґр. Дужого), а далі голови Кред. Ком. В. Кривуцького й голови Контрольної Комісії А. Кульчицького, та після цікавої промови представника Мишиґ. Ліґи Кредит. Юній м-р Дж. Дабліна (який м. і. згадав тепло особисто йому колись знайомого пок. інж. Сем'янчука, творця Кредитівки в Шикаґо) почалась дискусія. Вона була довга й місцями навіть бурхлива. До вибору тих членів дирекції і комісій, яким скінчилася каденція, появилися 2 списки. В результаті вибрано 1) до Дирекції на 2 роки: Т. Дем'яненка, Р. Крохмалюка, Л. Липецького, А. Мілянича і В. Шкудора, — 2) до Кред. Комісії: К. Івасюка, Е. Лятишевського і В. Папіжа, — 3) до Контр. Комісії: Ф. Гайду, О. Гупалівського і І. Лук'янчука (ост. на 1 рік), а на заступника члена В. Мар'яша.

Участь у річних зборах взяло 350 членів Кредитівки, а голосувало 311.

Каденція вибраних минулого року до Дирекції (пп. Білоус, Василькевич, Дужий і Решетилович), до Кредит. Комісії (Кривуцький і Левкут) і до Контр. Ком. (А. Кульчицький) кінчається в січні наступного року.

Новий провід харитативного т-ва ОУА „Самопоміч".

Річні збори Кредитівки попередили в цьому ж дні збори т-ва „Самопоміч", яка є спонзором нашої фінансової установи і базою членства. На жаль зацікавлення зборами т-ва не було занадто велике, хоч фреквенція була краща ніж останніми роками. Загальний звіт дав голова д-р Марітчак, касовий та секретарський п. Іван Кульчицький, а відділу сусп. опіки о. Биковець (письменно). Після виступу кількох дискутантів, комісія-матка (проф. Білинський, п. І. Кульчицький і д-р Шкудор) проголосила склад проводу, який прийнято. Головою став інж. Лев Шумило, його заступниками: А. Мілянич, як теж д-р С. Горак і пані Запорожець. Членами управи далі ось — такі пп.: В. Барнич, І. Богач, І. Лотоцький, І. Кульчицький і пані Г. Галяженко. До Контр. Ком. ввійшли пп.: І. Білоус, Р. Дацко і В. Білинський, а до Т. Суду правники: А. Заплітний, О. Марітчак і В. Чавс.

Вишивка — „специфікою" вечерниць.

Приємно було освідомити собі, що це вже втретє „Вишивані Вечерниці, отже щорічна традиція, один із засобів плекання нашої чудової вишивки і її пошанівку. 33 пані маршувало 25-го січня ц. р. по залі, щоб члени жюрі зорієнтувалися і щоб решта публіки заздрила... Чотири пані: Д. Бойчук, О. Климишин, Н. Крохмалюк і д-р В. Савчук, — очима знавців приглядались, яку вишивку відзначити. До жюрі мусів ще „конче" належати один чоловік. Вибір випав на підписаного. Мовляв, „пером махне" і красу та ваґу таких вечерниць, що шану віддають нац. традиції, з'ясує". До речі — це мабуть легше, ніж відповідати за вибір, коби тільки місце в газеті! Власне з браку цього місця не будемо спинятись при речах, які питомі кожним гучним вечерницям з бравурною оркестрою, з карнаваловим настроєм і добрим буфетом (господині: пані Лазечко, Шумило і Посмітюх), а займемось „специфікою" цих вечерниць: вишивками. Були вони на сукнях і блюзках пань, на чоловічих сорочках, ба навіть на котильйонах (вишивані ручно!) і на карнетах (друк). Відзначені були за особливу стилевість: Евг. Скаськів, І. Драгинда і Палійчук. За сукні: В. Биковець, Н. Легета, О. Сена, Я. Скаськів, К. Ткачук, Терлецька і З. Швайкун. За блюзки: М. Василина, Д. Витвицька, В. Трешневська, Л. Терлецька, П. Футяк. — З чоловіків відзначено пп.: Р. Юшкевича, Т. Гнатчука і М. Сявавку.

Виступ панни І. Драґинди з невеличким ансамблем у коломийці, яка нажаль стала вже тільки сценічним танком (молодь любується вже тільки модерними танцями), ще рельєфніше підкреслив ціль вишиваних вечерниць: зберігати національну традицію.

На відзначення заслуговує теж оформлення залі: прекрасні ґірлянди з соняшників над головами танцюючих і великий рушник з мальованою вишивкою на сцені (все це робота пань: Ст. Дуб, Г. Качмар і Р. Гайда). Голові СУА (Відділ 63), п. Олені Климишин і її заступниці п. Л. Маринюк належиться признання за їх труд і взагалі за той вечір, який вибивається цією „специфікою", про яку ми написали, і тим переверщує рік-річно десятки інших наших вечерниць.

В. Несторович.

Ню Йорк, Н. Й.

Заява хору „Думка".

З нагоди цьогорічного відзначування в Ню Йорку Роковин української Соборности й Незалежности, Український Хор „Думка", примушений обставинами, виступав на двох окремих Святах, хоч на ділі хор не має зрозуміння для подвійного обходження цього Свята.

Щоб обминути майбутніх непорозумінь, хор „Думка" рішив не виступати в національних Святах, які наше організоване громадянство у нездатності заманіфестувати перед світом свою національну єдність, буде обходити окремо та поділено.

Управа Українського Хору „Думка" в Ню Йорку.

Ню Йорк, 12 лютого 1959

Филаделфія, Па.

МОЛОДИЙ НАДІЙНИЙ СКРИПАЛЬ

Є ним 12-річний Андрій Заплатинський з Филаделфії, учень Сетлемент Мюзік Скул, славного професора Е. Ортенберга.

Андрій Заплатинський

За його добру гру проф. Е. Ортенберґ вибирає його вже вдруге до виступів на знаних дитячих концертах Филаделфійської Оркестри. На них молоді скрипалі грають у супроводі тієї славної оркестри.

Перший раз виступив Андрій Заплатинський на концерті минулого року, за що дістав признання як молодий скрипаль, що має певне й чисте потягнення смика.

Цього року виступив 17-го січня в Баха Концерті Д мінор на дві скрипки (його партнеркою була Марта Іґлсон).

„Ди Филаделфія Інквайрер" подав таку оцінку: „В ділянці експресії й потягнення смика й ґрифової техніки Марта й Андрій виказали таке музичне вміння, що не уступає перед найкращими виступами попередніх солістів на дитячих концертах".

Андрій грає в симфонічній оркестрі проф. Антона Рудницького.

Нашому молодому скрипалеві бажаємо найкращих успіхів, а передовсім витривалости в наполегливій дальшій праці над собою.

І. В.

Боффало, Н. Й.

Гостина д-ра Олександра Сас - Яворського

Ще ніхто не викликав такого захоплення своєю особою в боффалівському маґістраті, як д-р Олександер Сас - Яворський із дружиною. Гостей вітав не лише посадник міста д-р Френк Седіта, але вітали їх майже всі урядовці маґістрату, які хотіли стиснути руку популярному „чемпіонові" — знавцеві історії ЗДА.

Як колись під час телевізійних виступів, так і тут, д-р Ол. Сас - Яворський говорив про український нарід, як союзника Америки у встановленні справедливого миру на Сході Европи, а тим самим і в цілому світі. Думки його напевно залишаться в серцях численних слухачів, бо були прикрашені добрими жартами, які викликали бурю оплесків. Опісля п. Вол. Чопик, який був господарем зустрічі, висвітлив для численно зібраних урядовців міської управи і заряду місцевих шкіл фільм про мистецькі скарби України.

Посадник міста д-р Френк Седіта, колишній суддя, передав д-рові Сас Яворському враз із почесним горожанством міста — золотий ключ міста Боффало. Зацікавлення присутніх викликала згадка д-ра Сас - Яворського про його книжку „Бісайд ди Ґолден Дор", яка вскорості появиться у розпродажі.

Осип Ович

В Ню Йорку відбувся Мистецький Вечір молодих

Ню Йорк. — З нагоди 10-ліття Української Студентської Громади в Ню Йорку, група молодих мистців і письменників улаштувала в неділю, 15-го лютого ц. р., у великій залі УНДому, „Мистецький Вечір", з цікавою і різноманітною програмою. В першій частині Вечора, після привітального слова голови УСГромади, п. Володимира Бакума, виступив молодий піяніст Роман Савицький (молодший) і виконав два фортепіянові сольо: „Ліричну Поему" Миколи Фоменка та Прелюд Е-моль Василя Барвінського. Після того Роман Лисняк відчитав свої „Три сатирки". Молодий співак і соліст хору „Думка" Андрій Добрянський (бас) виконав пісню до слів Олеся (муз. А. Ліхнякевича) „Вічне море" і дві арії з опер: арію короля Филипа з „Дон Карльос" і Альвізе з „Ля Джіоконда". При фортепіяні була панна Христя Карпевич. Другу частину програми започаткували молоді літератори, члени мистецької Групи Молодих при Об'єднанні письменників „Слово". Богдан Бойчук читав уривок з драми „Діялог", а Женя Васильківська коротку, романтичну „комедію". Молодий скрипаль Юрій Шуган, при акомпаніяменті Романа Стецури, виконав скрипкове сольо — І-шу частину Концерту Ґ-моль Бруха і „Леґенду" М. Фоменка. Вечір закінчився виступом поета Юрія Тарнавського (відчитав фраґмент з книжки поезій, п. з. „Думки про смерть"). Вечір згромадив не дуже численну публіку, переважно представників молодшого покоління, хоч і заслуговував на підтримку ширшого загалу.

Підсумки відвідин проф. Ю. Бойка в ЗДА

Контрольна Комісія Незалежної Асоціяції Дослідників Совєтської Теорії і Практики в Національних Проблемах перевела в днях 30 і 31 жовтня 1956 року контролю фінансової, канцелярійної, видавничої і всієї діяльности Асоціяції і знайшла по стороні документів та по стороні записів все в якнайкращому порядку. В дні 16 листопада 1958 року перевела Контрольна Комісія провірку фінансової сторони поїздки проф. д-ра Ю. Бойка за океан в періоді березень-серпень 1958 року, яка то поїздка була переведена з ціллю здобуття засобів серед українського громадянства за океном для підбудови праці Асоціяції. Контрольна Комісія виявила, що всі витрати і прибутки документально засвідчені і рахунки виведено правильно.

Встановлено, що проф. Ю. Бойко зводив до найскрайнішого мінімуму свої подорожні витрати: денна норма його витрат становила не цілих 5 долярів, а в Канаді вона була значно нижчою. Проф. Ю. Бойко, відвідавши 16 осередків у ЗДА і Канаді та прочитавши 33 доповіді з рамени Асоціяції, зібрав пожертв на суму 15,711,33 н. м. (п'ятнадцять тисяч сімсотодинадцят н. м. і 33 пф.). Контрольна комісія стверджує, що проф. Ю. Бойко вложив великий труд, у зв'язку з подорожжю, виконавши безкорисно і самовіддано важливу і важку місію. Рівном з тим Контрольна Комісія стверджує, що для забезпечення актуальних завдань праці Асоціяції, а передусім видання книги „Російське коріння большевизму", бракує ще майже трьох четвертин потрібних фондів. З уваги на те, що виготовлення книги розгорнено, вже в недалекому майбутньому потрібні будуть фонди для продовження праці.

Контрольна Комісія звертається до Комітетів Сприяння особливо в ЗДА і Канаді та та до всього українського громадянства, до всіх, кому дорога справа незалежности нашої совєтознавчої науки від московських впливів із закликом прикласти усіх зусиль, щоб Асоціяція мала потрібні для праці фонди.

Контрольна Комісія Незалежної Асоціяції Дослідників Совєтської Теорії і Практики в Національних Проблемах. доц. Дамян Пеленський (-); проф. Володимир Державин (-); інж. Григорій Комаринський (-).

● **У Фініксі**, Арізона виставляють п'єсу „Дитя світанку", яку написала колишня амбасадорка в Італії Клер Бут Люс. Головна героїня п'єси Л. Марія Ґоретті. Директором театру, де виставляють цю п'єсу, є жінка єпископа Мормонів пані Зое Джансон.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У ЗДА

відбудеться Пленарна Конференція з доповіддю професора Леона Стілмана (Колумбійський Університет) на тему: „Предки Гоголя" (Деякі факти і міркування). Конференція відбудеться в будинку Українського Інституту в Америці — 2 Іст 79 вул., Ню Йорк., в суботу 21-го лютого 1959 р., о годині 7-ій вечером.

Управа УВАН у ЗДА

ПАРАДОКСИ ІТАЛІЙСЬКОЇ ПОЛІТИКИ

(Закінчення зі стор. 2)

на італійського парляментаризму.

Парадоксом було й те, що уряд Фанфані подався до димісії не внаслідок того, що парлямент схвалив йому вотум недовір'я, а внаслідок анархічних відносин в партіях, які творили уряд. Соціял-Демократичну партію розслаблюють постійні розколи й дезертирство членів, які перебігають до партії Ненні. Щождо християнської демократії, то треба на неї дивитися як на великий політичний табір, який охоплює дуже різні елементи. Безліч в ній фракцій і підфракцій, між якими існують поважні політичні різниці, бо спільне віровизнання, як одинокий цемент, це забагато і водночас замало, щоб обумовити спільну політичну плятформу.

Під час виборчої кампанії „демокрістіяна" обіцювала, що дасть державі стабільний уряд, з ясною і тривалою програмою. Але Фанфані, який належить до лівого крила партії, не рахувався з інакше думаючими партійними товаришами і провадив політику в спілці з соціял-демократами, на основі так званої центро-лівої формули правління. Така політика не знаходила одобрення інших течій християнської демократії. Під їх натиском Фанфані мусів піти у відставку.

Криза була багата на драматичні моменти, які виявили великий розгардіяш в італійській політиці й безпорадність її керманичів. Між політичними діячами сучасної Італії нема людей формату Аденауера чи де Ґаспері, нема видатних державних мужів, які вміють керувати державою також у заплутаних ситуаціях. Криза продовжувалася, бо ніхто не знав, як з неї вийти, себто як створити уряд, який спирався б в парляменті на стабільну більшість.

Виглядає, що новосформований уряд прем'єра Сеньї має цифрову солідну базу, хоч формально він є урядом меншини, зложеним із членів одної партії, що не має більшости. Чи справиться він з хворобовими явищами італійського політичного життя та аритметичними несподіванками італійського парляменту?

УВАГА! УВАГА!

Сиракюз, Обирн і Бінґгемтон!

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНСОЮЗУ повідомляє ВП. ГРОМАДЯНСТВО міст СИРАКЮЗ, ОБИРН і БІНҐЕМТОНУ, що

від 25-го лютого 1959 р.

п. Володимир ЗАПАРАНЮК

організатор УНСоюзу

буде перебувати на терені Сиракюз, а згодом Обирн і Бінґгемтону й вестиме там організаційну працю.

Звертатися до нього можна на адресу місцевих Народніх Домів.

Адреса в Сиракюз: 1317 Вест Фаєтт Стр.

Взиваємо місцеві Відділи УНСоюзу, їх уряди та все Союзове членство допомагати п. В. Запаранюкові в його відповідальній праці, а все місцеве Громадянство закликаємо скористати з побуту досвідченого організатора й забезпечитися в УНСоюзу на своїм терені та стати ювілейним членом нашої найстаршої, найбільшої й найбагатшої братсько-забезпеченевої Установи у вільнім світі у 65-ліття її існування та корисної національної й забезпеченевої праці для рідного громадянства.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНСОЮЗУ

Український Музичний Інститут в НЮ ЙОРКУ

— влаштовує —

в НЕДІЛЮ, 8-го БЕРЕЗНЯ 1959 р.

в год. 5:00 по полудні

в АВДИТОРІЇ ШКОЛИ СВ. ЮРА

КОНЦЕРТ

В КОРИСТЬ НОВОЇ ШКОЛИ СВ. ЮРА

- визначних учнів УМІ
- музичних творів ФОРТЕПІЯНА, СКРИПКИ, КАМЕРНОГО і СТРУННОГО АНСАМБЛІВ.

Виступ молодих українських артистів є блискучим свідоцтвом музичного таланту нашої молоді.

Запрошуємо усіх на цей виступ, який є найкращим овочем 7-літньої праці Українського Музичного Інституту в Ню Йорку!

Квитки в ціні: Для СТАРШИХ — $1.50
Для МОЛОДІ — $1.00

В ПОНЕДІЛОК, 23-го ЛЮТОГО 1959 р. Год. 2:30 по пол.

на грищі METROPOLITAN OVAL — при 55-ій вул і St. Andrew Ave.

— відбудуться —

ТОВАРИСЬКІ ФУТБОЛЬНІ ЗМАГАННЯ

між

УСК (Ню Йорк) — BLAUWEISS GOTTSCHEE

ПЕРЕДЗМАГ — в год. 1:00 по полудні:

УСК (юньйори "А") — BLAUWEISS GOTTSCHEE (юньйори "А")

ДОЇЗД: Canarsie Line до Grand St., пересісти на автобус "Metropolitan" та їхати до St. Andrew Ave.

ВЕЧЕРНИЦІ „ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ"

7. БЕРЕЗНЯ 1959

Від Кіно-Спілки „ПРОМІНЬ"

Цим повідомляємо всі Осередки, які замовили

ФІЛЬМ

„УКРАЇНА І ДРУГА СВІТОВА ВІЙНА"

що після пробного показу в м. Боффало, Управа Спілки цей фільм зняла з екрану з технічних причин (відставання звуку).

Про фільм-заміну буде повідомлено окремо.

Дальших замовлень на згаданий фільм просимо

НЕ НАДСИЛАТИ.

За Кіно-Спілку — Леонід ПОЛТАВА

Скрізь у світі ходить фама:
Найважніше — це реклама!

Куровицький і Багинський
Це майстри старокрайові,
Все, що вийде з їх м'ясарні —
Свіже є, смачне, здорове.

Кажуть, що любов мандрує
Через шлунок — і до серця.
Тож кохайтесь, і купуйте
Шинку, ковбасу, реберця...

ТА ІНШІ ЗНАМЕНИТІ ПРОДУКТИ І СМАЧНІ М'ЯСИВА

У ДВОХ КРАМНИЦЯХ

знаної в Ню Йорку,
УКРАЇНСЬКОЇ М'ЯСАРСЬКОЇ ФІРМИ

K. & B.
Meat Market, Inc.
New York, N. Y.

166 AVE. "B" Between 10th & 11th Sts. Tel.: CAnal 8-5590

128 FIRST AVE. Between 7th & 8th Sts. Tel.: GRamercy 7-0344

RADIO CITY MUSIC HALL
Showplace of the Nation • Rockefeller Center • Ci 6-4600

DEBORAH KERR · YUL BRYNNER
in ANATOLE LITVAK'S Production of
"THE JOURNEY"
Co-Starring ROBERT MORLEY · E. G. MARSHALL
And Introducing JASON ROBARDS, JR.
Screen Play by GEORGE TABORI
AN ALBY PICTURE
Produced and Directed by ANATOLE LITVAK
From M-G-M in METROCOLOR

ON THE GREAT STAGE
"SET TO MUSIC" featuring dazzling "Times Square" spectacle with the famed Rockettes as top-hatted "Yankee Doodle Dandies," Corps de Ballet, outstanding guest artists and Symphony Orchestra.

Фільмовано у Відні, — темою фільму є мадярське повстання проти совєтського правління.

ЗДОРОВІТЬ НА ВЕЛИКДЕНЬ
ПРИЯТЕЛІВ і ЗНАЙОМИХ
Прегарними КАРТКАМИ
в кольорах, з гарними українськими святочними побажаннями.

КАРТКИ ВИГОТОВЛЕНІ НА ПІДСТАВІ ОРИҐІНАЛЬНИХ ВЗІРЦІВ ЗНАНИХ УКРАЇНСЬКИХ АРТИСТІВ-МАЛЯРІВ

Найбільший вибір у Книгарні „СВОБОДИ"

Ціна — 10 ц. за штуку

Svoboda Book Store
83 GRAND STREET JERSEY CITY 3, N. J.

ДИВІДЕНДИ 3 3/4 % РІЧНО ВИПЛАТИЛА за 1958 рік.

Зміна урядування:
ПОНЕДІЛОК: 6-9 вечора
П'ЯТНИЦЯ: 6-9 вечора

Складати гроші, чи позичати —

НАЙКОРИСНІШЕ В СВОЇЙ КРЕДИТОВІЙ КООПЕРАТИВІ

„САМОПОМІЧ" в Джерзі Ситі

SELF RELIANCE (J. C.) FEDERAL CREDIT UNION

136 Essex Street Jersey City, N. J.

Безплатне обезпечення на життя, відповідно до висоти ощадности. — При позичках низькі відсотки і безплатне обезпечення до висоти $10,000. в разі нещастя, або непрацездатности. — Тому ощаджуйте СИСТЕМАТИЧНО і позичайте СТАЛО гроші лише в Кредитовій Кооперативі „САМОПОМІЧ" в Джерзі Ситі, Н. Дж.

Інформації: JERSEY CITY: OL 6-4999 або: DE 3-5348
PASSAIC: PR 9-0227

Членів-співвласників просимо голоситися для виписання дивіденди за 1958 р.

ПРАЦЯ
HELP WANTED MALE

ДО НАСТРОЮВАННЯ
ФОРТЕПІЯНІВ
Повний або частиний час. Постійна праця. Добра платня.
JANSSEN PIANO CO.
237 East 23rd Street
New York City

FARMS FOR SALE

Продається КУРЯЧА ФАРМА 18,000 broilers, модерне устаткування, дім — 4 спальні, всі вигоди, рівнобіжно Retail business, 250 курей 500 d. ясць тижнево, бойня Government approved, можливості поширення
M. HARMASH
E. Atlantic Ave., Atco, N. J.
Tel.: Berlin 70088 M.

REAL ESTATE

НА ПРОДАЖ
1-родинний ДІМ
в БРУКЛИНІ,
біля Highland Парку.
6 кімнат, оливне огрівання
Tel.: AP 7-9274

DELAWARE — MARYLAND
ФАРМИ,
посілості, звернені до моря.
Поміркованi ціни.
Низькі податки.
GEO. P. SCHREPPLER REALTY
7 West Main Street
Middletown, Delaware

FOR RENT

BIDWELL Avenue
4 ROOMS, bath, attic apt., frigidaire, furnish own heat, gas on gas. — $ 45.00.
HE 4-4668 & DE 3-7780

КУПУЙТЕ В ПІДПРИЄМСТВАХ, ЩО ОГОЛОШУЮТЬСЯ В „СВОБОДІ"

МАРІЯ БЕК ПРИГЛЯДАЛАСЯ ВИСТРІЛОВІ КЕРОВАНОЇ РАКЕТИ

26-го січня 28-ма артилерійна група вистрелила під час маневрів дві керовані ракети „Ніке - Аякс" в пустині стейту Ню Мексіко. Обсерваторкою того вистрілу була між нечисленними гостями також українка, Марія Бек, президент міської Ради міста Дітройт, та заступник посадника міста. Це вже другий досвід панни Марії Бек з новітним знаряддям війни, бо в 1955 році вона була свідком вибуху атомової бомби в пустині в стейті Невада.

Протягом чотирьох днів, на запрошення військових чинників, панна Бек в товаристві 8 представниць дітройтських щоденників та телевізійних станиць, відвідала різні оборонні влаштування: військове летовище, сховки та плятформи для керованих ракет в Селфридж Філл в Дітройті, нервний центр Воздушної Оборонної Команди ЗДА та Американську Академію в Колорадо Спрінгс.

Місцева преса протягом трьох днів точно звітувала про ту подорож панни Марії Бек, підкреслюючи її заінтересування проблемою оборони міста Дітройт і ЗДА.

Повернувшись до Дітройту вона запевнила громадян нашого міста про ефектовність оборони і розвитку військової сили армії, яка може відбити кожну атаку з різних напрамів. „ЗДА мають багато несподіванок для ворога, про які тепер ще не час говорити" — заявила панна Бек в інтерв'ю для преси.

Негайно після повороту, Марія Бек знайшла час взяти участь у фільмі про поїздку Капелі Бандуристів, яких вона при повороті привітала на летовищі цвітами і словами подяки за їхній труд. У фільмі Марія Бек вітатиме бандуристів англійською і українською мовами, демонструючи тим своє горде українське походження.

Вдячне українське суспільство міста Дітройту і околиці з ентузіязмом готується до зустрічі з нашою гордістю — панною Марією Бек, яка відбудеться правдоподібно 28-го лютого ц. р. Не сумніваємося в тому, що всі запрошені уважатимуть честю прибути на ту зустріч.

Степан Горак

„Плай" виступить у Ню Гейвені у змаганнях за першенство східніх стейтів

Ню Йорк. — Український Відбиванковий Клюб „Плай", широко відомий вже в спортових колах, візьме участь в суботу 21-го лютого ц. р. в турнірі за першенство східніх стейтів, що його організує у своїх приміщеннях при 52 Гове Стр. в Ню Гейвені організація ІМКА. Команда „Плаю", якою опікується наш підприємець інж. Мирон Лепкалюк, виступить до цих змагань вже в повному складі: Трешньовський, Будишин, Ссхан, Заяць, Гринішак, Кутан і Чума. УВК „Плай" має вже за собою участь в чотирьох американських турнірах за першенство східніх стейтів, в яких двічі добув перше місце, раз друге, а раз третє, хоч і останні два рази не мав змоги виступити до змагань в повному складі. Після турнірів в Ню Йорку (1 місце), в Балтиморі (1 місце), Бінґгемтоні (2 місце) і Филаделфія (3 місце) УВК „Плай" рахують на сході найкращою командою ведбиванки, перед якою стелиться дорога до важких і важливих змагань за першенство ЗДА. В Ню Гейвені, як і в Филаделфії перед кількома тижнями, цими змаганнями дуже зацікавиться українська громада.

ПОЖЕРТВИ НА УКРАЇНСЬКУ БІБЛІОТЕКУ В ОТТАВСЬКІМ УНІВЕРСИТЕТІ

В акад. році 1957/58 зложили свої пожертви на українську бібліотеку в оттавськім університеті такі громадяни, організації та видавництва: По $50 — д-р О. Бойко, Євстахій Думин, „Демпстер Бред", п. Шафранюк (Альфа Фернічер), Українська Кредитова Каса при вул. Бетирст ч. 278 — усі з Торонто. По $25 — Р. Чолкан, Я. Спольський, Торонто. По $10 — Покійний д-р Т. Павличенко, Саскатун; о. М. Блаженко, Оттава.

Пожертви у формі книжок прислали: Український Конгресовий Комітет Америки — 8 річників „Українського Квартальника" і 13 назв; Фундація ім. Т. Шевченка при Українськім Леґіоні в Торонті — 313 назв; отці Редемптористи, Йорктон, Саск. — 9 річників „Логосу"; Українська Видавнича Спілка, Лондон — 4 річники „Визвольного Шляху"; Організація Українців у Вел. Британії — Річник „Українського Рев'ю"; адвокат С. Фроляк, Торонто — 2 рідкісні книжки; Українська книгарня „Арка", Торонто — 3 томи „Кобзаря" (вид. проф. Л. Білецького); Г. Лозенко, Нюарк — 3 назви.

В імені властей Оттавського університету щиру подяку усім жертводавцям складає

д-р К. Біда
керівник українських студій

Короткі Вістки

● **Совєтська преса** широко розреклямувала витяги з останньої сенатської промови сенатора Майка Мансфілда, в якій він гостро критикував політику американського уряду і радив прийняти совєтську рецепту, щоб „самі німці" рішали, як має бути з об'єднанням Берліну і Німеччини. Все те, що не сподобалося большевикам у промові Мансфілда, як ось, напр., солідарність з рішенням Айзенгавера не піддаватися совєтським погрозам, пропущено в тому „об'єктивному" звідомленні.

● **Мароккaнський король Мохаммед V** повідомив французький уряд, що він хоче відвідати ті місцевості, де він був інтернований французами в роках 1953 - 1955. Французький уряд заявив, що він якнайбільше облегшить марокканському королеві цю подорож і влаштує йому всюди відповідне прийняття. Мохаммед поїде спершу на Корсику а відтіль на Мадаґаскар. Мохаммеда звільнено після того, коли виявилось, що марокканський націоналістичний рух сильніший, ніж французький уряд.

ЗАСОБЛЮВАННЯ ПАЛЬНИМ У ПОВІТРІ І ЕЛЕКТРОНІЧНО КОНТРОЛЬОВАНЕ АВТО

Турбомоторовий бензиноналивний літак Буїнг КС 135 (угорі праворуч) засоблює пальним найновіший модель американської повітряної фортеці B-52 G. Внизу новосконструйоване у фабриках Дженерал Моторс експериментальне авто Фаєрбирд III, контрольоване електронічно, що дозволяє його вести з допомогою електронічної палички, без дотеперішнього звичайного кермового колеса і ніжної гальми й акселератора.

Артистка ДЕБОРА КЕРР старається зм'ягшити похмурого большевицького старшину, що його грає ЮЛ БРАЙНЕР, який зупинив громаду мадярських втікачів, що хотіли продістатися до Австрії. Це сцена із фільму „ПОДОРОЖ" — динамічна драма на тлі мадярської революції. Фільм продукції Метро-Ґольдвин-Маєр знімали на австрійсько-мадярському кордоні. Це вперше від фільму „Король і я" Юл Брайнер і Деборa Керр — чудова пара артистів — виступають разом.

Прем'єра — в ЧЕТВЕР, 19-го ЛЮТОГО 1959 р.
в Radio City — New York

Поховали надійного громадянина

Йонґставн, Огайо. — Минулої п'ятниці у цьому сталеварному центрі відбувся похорон заслуженого піонера громадського життя на терені Йонґставну, Огайо, бл. п. Юрія Присташа, який помер 8-го лютого ц. р. наслідком серцевої атаки. Покійний був членом Краєвої Ради УККА, довголітнім предсідником Відділу УККА в Йонґставні та членом різних громадських установ, між ними 348-го Відділу УНСоюзу. Похорон відбувся з української православної церкви св. ап. Петра і Павла в Йонґставні, Огайо, з участю понад 200 осіб. Похоронні відправи відслужили оо. Василь Олійник, Василь Дяків і Нестор Столярчук. Прощальні слова над гробом виголосили п. Михайло Ярош від Відділів УККА в Маговінґ Кавнті і інж. Михайло Комічак від Централі УККА. Слід згадати, що на домовину бл. п. Юрія Присташа зложено 90 вінків від українських установ, рідні, приятелів і знайомих.

На Вавель вернулись вивезені польські національні скарби

Краків. — До Кракова прибули після тритижневої подорожі океаном дві скрині, обезпечені на $1 мільйон із дорогим для поляків змістом: це частина музейних скарбів, що їх поляки вивезли за кордон в перших днях війни в 1939 році. Між тими речами є меч, що його Ян III дістав від Папи Інокентія XI після битви на Каленберґу, коронаційний меч польських королів із Ґнезна, біблія Ґутенберґа, оригінальні ноти Шопена і т. п. пам'ятки. Всі ці скарби вивезено з музею на Вавелі в Кракові почерез Румунію і Францію до Канади. Комуно-польський уряд давно домагався звороту тих речей, але банк в Оттаві, де здепоновано частину скарбів, відмовлявся видати їх без підпису кураторів, а один з них, польський інженер Помковський, не хотів видати скарбів комуністам, аж щойно недавно погодився на те. Зате французький прем'єр провінції Квібек, в музеї якого здепоновано більшість вивезених польських музейних пам'яток, все ще не дає своєї згоди на повернення їх до Польщі з уваги на тамошній комуністичний режим. Переговори веде в цій справі Католицька Церква в Польщі і тому поляки сподіваться дістати назад усі ці речі.

● **Колишній урядовець** державного департаменту Алджер Гісс, що був засуджений до кари тюрми за шпигунство в користь СССР, розійшовся з своєю жінкою Присціллею, з якою жив 29 років. Присцілла чекала на Гісса під тюрмою, коли його звільнили в 1954 р. Причина цього подружнього розламу невідома, але гадають, що є нею те, що Гісс таки був караний за шпигунство.

● **Парох пресвітеріянської** церкви при 5-ій Евню в Ню Йорку, о. дір Джан Сатерленд Боннелл, сказав у своїй проповіді, що не можна обмежувати поняття Бога одною плянетою і навіть усім видимим світом, бо один Бог є для всіх світів, для всіх безмежних просторів. „Наші думки є маленькими моделями тієї найвищої інтеліґенції, яка надала вигляд теперішнім світам — універсові", — заявив о. д-р Д. Боннелл.

● **З 36-х університетів** в Індії дванадцять рішили заступити англійську мову, як викладову, мовою гінді. Індійський уряд перестеріг проти надто поквапної реформи і видав заклик — не легковажити знання англійської мови.

AVOID HEADACHES!
ЗВОРОТ
ПРИБУТКОВОГО ПОДАТКУ
(INCOME TAX)
приготовляють досвідчені фахівці.
Податки федеральні,
стейтові — особисті — торговельні — корпораційні.
Trident Associates
100 SECOND AVE. — NEW YORK, N. Y.
Відкрито вдень і вечорами GR 3-3830

ДОВГИ?
Платіть їх в цілості.
ВІЗЬМІТЬ НИЗЬКО ПЛАТНУ ОСОБИСТУ БАНКОВУ ПОЗИЧКУ. СПЛАЧУЙТЕ ДОГІДНО З СВОЇХ МІСЯЧНИХ ЗАРОБІТКІВ.
HUDSON COUNTY NATIONAL BANK

IN JERSEY CITY	IN BAYONNE
Montgomery at Washington St.	• Broadway at 23rd Street
• Jackson at Wilkinson Ave.	IN GUTTENBERG
• Central Ave. near Bowers St.	• 68th St. at Bergenline Ave.
• Pavonia Ave. at Grove St.	IN HOBOKEN
• 40 Journal Square	• River at First St.
Відкрито: • в ПОНЕДІЛОК вечором	Відкрито: • У П'ЯТНИЦЮ вечором

Member Federal Deposit Insurance Corporation

В нашій книгарні
МОЖНА НАБУТИ ТАКІ КНИЖКИ:

	опр.	неопр.
ЗАЙЦЕВ Павло:		
ЖИТТЯ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА. 1955	$ 5.50	$ 5.00
ЗБІРКА УКРАЇНСЬКИХ НОВЕЛЬ. 1955	$ 3.50	$ 3.00
ЛЕПКИЙ Богдан:		
МАЗЕПА. Повість. 1955	$ 3.00	$ 2.50
МАЛАНЮК Євген:		
ПОЕЗІЇ. 1954	$ 3.00	$ 2.00
ОБІРВАНІ СТРУНИ. Антологія поезії поляглих, розстріляних, замучених і засланих в рр. 1920-1945. 1955	$ 3.50	$ 3.00
СІЧИНСЬКИЙ Володимир:		
ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА. Том I.	$ 6.00	
Том II.	$ 8.00	
ФРАНКО Іван:		
ВИБІР ІЗ ТВОРІВ. 1956	$ 3.50	$ 3.00
ЯНОВСЬКИЙ Юрій:		
МАЙСТЕР КОРАБЛЯ. Роман. 1954	$ 2.50	$ 2.00

Належність просимо слати ЧЕКАМИ або ПОШТОВИМИ ПЕРЕКАЗАМИ:
"Svoboda"
P. O. Box 346 Jersey City, N. J.

Увага! НЮ ЙОРК! Увага!
Бюро виготовлення
ПОДАТКОВИХ ЗІЗНАНЬ
INCOME TAX RETURNS
під фаховою кермою
Р. Гуглевича й М. Шпонтака
68 East 7th Street — NEW YORK CITY
(Дім „САМОПОМОЧІ")
приймає сторін: КОЖНОГО ДНЯ — від 6-8 год. вечора
в СУБОТУ — від 10 ранку до 8 год. веч.

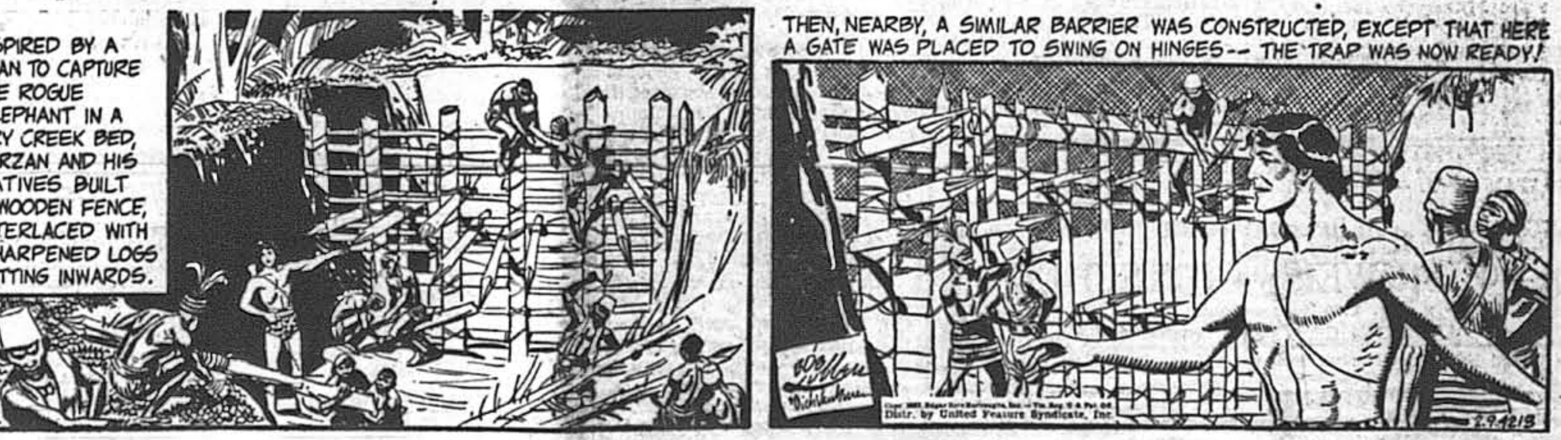
Засновано 1920 р. Tel.: AL 4-8779
KOWBASNIUK Agency
НОТАРІЯЛЬНЕ БЮРО
286 E. 10th Street New York 9, N. Y.
● ВСІ РОДИ ЗАБЕЗПЕЧЕНЬ;
● ПОСЕРЕДНИЦТВО ПРОДАЖУ РЕАЛЬНОСТЕЙ;
● БІЛЕТИ НА КОРАБЛІ І ЛІТАКИ ДО ВСІХ ЧАСТИН СВІТУ;
● ВСЯКІ ІМІҐРАЦІЙНІ СПРАВИ;
● ПАКУНКИ ДО ВСІХ КРАЇН ЕВРОПИ И АЗІЇ.
Жадайте наших КАТАЛОГІВ
Міжнародні поштові перекази
Федеральний і стейтовий ПОДАТКОВІ ЗВІТИ
(INCOME TAX)
Віра КОВБАСНЮК-ШУМЕЙКО Антін ШУМЕЙКО
Години:
10:00 рано до 8:00 вечора; Субота: 10:00 рано до 5:00 по п.

ШКІРА — НОВІ НИЗЬКІ ЦІНИ — ДО ВСІХ ЧАСТИН ЕВРОПИ

Найкращий ЮХТ зі всіма додатками на 4 ПАРИ ЧОБІТ з ПЕРЕСИЛКОЮ, обезпеченням та оплатою мита	$ 63.50
ШКІРА БОКС з усіми додатками, як вище, на 4 ПАРИ ЧОБІТ (імпорт. бокс з Німеччини	$ 83.75
Ця сама шкіра (БОКС) на 6 ПАР ЧЕРЕВИКІВ з холявками (імпортований бокс з Німеччини)	$ 70.50
Або ЮХТ, як вище	$ 60.00

Шкіру висилаємо безпосередньо, з ВЛАСНОЇ ГУРТІВНІ — негайно по одержанні замовлення — Вашій Родині.
— Маємо великий вибір шкіри. —
● Уділяємо інформації в українській мові. ●
N. Y. & N. J. LEATHER CO.
S. GOLDBLATT Prop.
186 Monroe Street — PRescott 7-5037 — PASSAIC, N. J.
Фірма існує вже 50 років.

ТАРЗАН, ч. 4213. Готові про ти Тантора.

Захоплені пляном зловити здичілого слона в сухому руслі ріки, Тарзан і його тубільці збудували дерев'яний паркан, поприв'язувавши до нього позагострювані дрючки вістрям до середини.

А тоді, недалеко від того, збудовано подібну бар'єру, але в ній була брама, яка рухалася на завісах... Пастка тепер була готова!

48 E. 7th St.
New York City
Tel.: GR 3-3550
КРЕМ для плекання цери для пань.

РОЗШУКИ

Юрко Винничук пошукує сотника КУРИЛЮКА, із Стецеви, Снятинщина. Хто знав би про нього, або він сам, прошу писати на адресу:
W. MELKO
4008 N. Franklin Street
Philadelphia 40, Pa.
Заграничні часописи прошу передрукувати.

Софія Шеремета пошукує Стефанію ТИМКІВ, по батькові Сивак, зі села Ласківці, пов. Теребовля, в справі листів з рідного краю. Хто знав би про Стефанію Тимків, або вона сама, прошу писати на адресу:
Mrs. Sofie SHEREMETA
40 Greenwood Street
Hamilton, Ont., Canada

Родина Гривик — колись зі села Паншна, Горлицького пов., Лемківщина, — а тепер одні з Польщі, а другі з України, пошукують доньку і сестру, Анну СИДОРЯК (муж Юрко) і вуйка Василя ЮЩАКА, які проживають в околиці Ню Йорку. Хто знав би про них, або вони самі, про ближчі відомості прошу писати ласкаво:
Nicholas SZUFLAT
15 Swan Avenue
Bedford, N. H.

Стефана ВАРЯНКУ, народж. в липні 1923 р., походить з Липівця, пов. Сянік,
пошукує його мама.
Хто знав би про нього, або він сам, прошу писати на адресу:
Mary HRYNIUK
40 Kulik Street
Clifton, N. J.

Читайте українські книжки й газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила!

Микола ПОНЕДІЛОК
„ВІТАМІНИ"
ГУМОРИСТИЧНІ ОБРАЗКИ
по той і по цей бік океану.
Ціна — $2.00
Замовляти:
"SVOBODA"
81-83 Grand Street
Jersey City 3, N. J.

Посмертна згадка

Антоніна АНДРЕЙЦЬО, членкиня Т-ва „Сокіл", Відд. 218 УНСоюзу в Кембел, Огайо, померла, по довгій і тяжкій недузі, дня 10-го лютого 1959 р., на 64-му році життя. Покійна походила із села Угерці, пов. Лісько, Зах. Україна. До УНСоюзу вступила 1929 року. Покійна полишила у великому смутку чоловіка Стефана, 2 доньки, Катерину і Гелену, сина Стефана та 2 внуків. Похорон відбувся 13 лютого 1959 р. — В. Її П.

С. Бурий

HALLETT & HALLETT
ДИРЕКТОРИ
Похоронного Заведення
від 1854
HALLETT HOMESTEAD
147th St. and Northern Blvd.
FLUSHING
Howard L. Hallett, Lic. Mgr.
Wesley Hallett, Treasurer
FLushing 9-0062

Lytwyn & Lytwyn
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey
801 SPRINGFIELD AVENUE
IRVINGTON, N. J.
NEWARK, N. J.
ESsex 5-5555

Петро ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ.
Контрольована температура.
Модерна каплиця до ужитку даром.
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y.
Tel.: ORchard 4-2568